

vilde vistnok have været overordentlig ønskelig, om Hans Excellence Premierministeren havde erindret denne faderlige Formaning og ladet den faae Indskydelse paa sig selv idag, thi han vilde da neppe have tilladt sig at udfaste saadanne Besskyldninger angaaende vore Hensigter eller Motiver. Jeg troer ikke, det gaar an at behandle sine Modstandere saaledes, selv om man er Excellence og Premierminister. Jeg er overbevist om, at Hans Excellence Premierministeren vilde finde det urigtigt, dersom jeg for Exempel vilde sige: Hans Excellence sagde nylig, at det var en aldeles ligegyldig Sag for Regjeringen, hvorledes dette hele Spørgsmaal nu blev taget, men den Barme, hvormed han talte, og den høje Tone, hvori han talte, hvilket Sidste endog gjorde det muligt fuldkommen at kunne høre ham ved denne Leilighed — hvilket man ikke ellers kan — det viser dog, at Sagen ikke er ham saa ligegyldig, som han siger. Dersom jeg havde udtalt mig paa den Maade, saa er jeg overbevist om, at Hans Excellence Premierministeren vilde finde det aldeles urigtigt af mig, men jeg havde dog i saa Fald ikke gjort Andet end følge Hans Excellence Premierministerens Fodspor.

Hans Excellence kan slet ikke forstaae, at man kunde tænke paa en Undersøgelse, naar det forud var givet, at man vilde en Action. Ja, skjøndt jeg langtfrå forstaaer saa meget som Hans Excellence, saa forstaaer jeg dog saa meget, at jeg i dette Tilfælde kan forstaae, hvad Hans Excellence finder uforstaaeligt. Jeg forstaaer nemlig meget vel, at man kan

være fuldkommen paa det Rene med sig selv om, at der er visse Ting, for hvilke man vil anlægge Action mod Ministeriet, medens man dog kan være i nogen Tvivl om Omfanget af Actionsordren, og derfor kan have nødig at foretage en Undersøgelse, for at tage Alt med, naar man er bestemt paa dog at ville have en Action. Deri forekommer mig ikke at være noget Modstgende. Desuden kan det dog nok ogsaa gjøres nødigt for Folkethinget, som bestaaer af 100 Medlemmer, at det overdrages til en nærmere Undersøgelse af nogle Enkelte, hvorledes denne Actionsordre skal affattes, thi Thinget har jo ikke det Greb paa at affatte Actionsordrer som Hans Excellence Justitsministeren. Folkethinget er Begynder i den Henseende; Hans Excellence har derimod en mangeaarig Praxis i den Retning, saa han maa aldeles ikke sammenligne os med sig selv med Hensyn til Leetheden i at udfærdige Actionsordre. Det forstaaer sig vel desuden af sig selv, at ikke alle de hundrede Medlemmer, hvoraf Folkethinget bestaaer, saaledes kunne sætte sig hen og skrive en Actionsordre, men at det maa have en Commission eller et Udvalg, som kan forfatte den, og i hvilket Udvalg det vil sætte nogle juridiske Medlemmer ind, som ere vant til at omgaaes med disse Sager, og som navnlig ere vant til at see Hans Excellence Justitsministerens Actionsordrer og saaledes vide, hvorledes de hensigtsmæssigt skulle affattes. Det var derfor, man tænkte paa at faae et saadant Udvalg sammensat.